

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

X. De S. Stilla Virgine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

CAPVT X.

De B. Virgine Stilla.

Mariaburgi, quod est Monasterium Virginum in diocesi Eystettensi, prope Abenbergam, ciuitatem, colitur sanctitatis opinione celebris virgo nomine *Stilla*; à *Silentio* utiq; quasi *Silentia-ria*. Sige, Græcis. Eiusdem originis est inter Alemannica mulierum vocabula *Stillina* & *Stillmuot*. Dicitur fuisse Proneptis Babonis Abenspergensis in Bavaria Comitis, cui fors admiranda tringita duos filios concessit, & ita quidem, vt omnes simul superstites videret; quorum vnus Wolframus, quem S. Henricus Imp. Abenbergensi Comitatu in Norico donasse fertur; qui vxore ducta genuit tres filios, Othonem, Wolframum & Conradum. Wolframus II. Zelchum Comitum filium habuit. Ex Zelcho prognati sunt duo filij Conradus & Rapoto, & vnica filia *Stilla*, qui duo cum S. Othone Bambergensi Episcopo fundarunt celeberrimū illud Monasterium Ordinis Cisterciensis, quod *Fontem Salutis*, Germanicè Heilsbrunnum, nominant, inter Norimbergam & Anspachium; quod factum est anno M. C. XXXII.

Sed *Stilla* semper mens erat ædificare Templum vel Monasterium, vel vtrumque, in monte Arci paternæ vicino. Et Templum quidem perfecit, cætera ne perficeret, mors intercessit: cumque funus ducere varent Heilsbrunnum, vbi fratres quiescebant, nulla ratione id loco moueri potuit. Iunctis ergo curruis equis; liberos abire siuerunt, sine vllō auriga aut rectore. At illi sacrū onus vltro deportarunt ad Templum, quod ipsa extruxerat, & in quo tumbam sibi

D d

elego-

elegerat, nec sine cœlesti approbatione; nam cum quadam die B. Stilla ex Arce paterna chirothecam suam deiecisset, hoc adiuncto: Ibi sepeliar, vbi hæc chirotheca inuenta fuerit; non alibi, quàm in templo abs se condito, reperta est; & eo quidem loco, quem pro sepulchro occupat. Stetit Templum solum vsque ad annum Christi M. CCC. LXX XII. quo tempore Wilhelmus Episcopus Eystettenfis Cœnobium sanctimonialium adiicere cœpit accitis virginib⁹ ex Mariæ Lapide iuxta Eystadium, quæ religiosæ vitæ fundamenta ponerent; quod Monasterium postea & frequentia & pietate admodum floruit, ita vt præcipui patricij Norimbergenses huc suas filias Deo seruitoras missitarent.

Porro ad tumulum S. Scillæ statim, quamuis nondum excitato Monasterio, concursus fieri cœpit à vicinis Norimbergensibus, Weissenburgensibus, Anspachensibus, & ab aliis, qui beneficia meritis B. Scillæ impetrata, testabantur donariis, votiuisque tabellis⁹ prout olim quoq; ad sepulchra Martyrum fieri consuevit. Cuius consuetudinis locuples testis est Theodoretus, qui Sermone VIII. de Curandis Græcanicis affectionibus ita scribit. *Pie verò fideliterq; precatos ea maximè consequi quæ desiderant, testantur illa, quæ votorum rei dona persoluunt: manifesta nimirum adeptæ sanitatis indicia: nam alij quidem oculorum, alij verò pedum, alij porro manuum simulacra suspendunt, ex argento, aurone contexta; gratissimè namque accipit eorum Dominus qualia que sint dona, nec exigua, nec vilia dedignatur, quippe qui ea proferentis facultate metitur. Hæc itaq; omnibus spectaculo exspectata, testantur morborum depulsionem cuius ipsa certissima signa sunt à sanitatem consecutis allata.* Hæc Theodoretus.

Coretus quorum similia olim ad sepulchrum S. Stillæ viderelicuit, imò & hodie licet: neque enim cœlestis illius benignitatis fons exaruit. Vidi & legi Germanicè conscripta quinquaginta quinque manifesta sanè & euidentia miracula B. Stillæ suffragatione perpetrata; nam cecis visus est redditus, claudis incessus, surdis auditus, pestilentia depulsa, capitis dolores sedati, semimortui à limine mortis reuocati; & plura alia supra naturæ vires gesta, quæ insignem hanc A benbergensem Comitissam Christo sponso suo charissimam & gratissimam esse, perspicuè ostendunt.

Miraculorum multitudine & magnitudine permotus Gundackarus II. hoc nomine Episcopus Eystettensis Altare in memoriam B. Stillæ erexisse fertur. Sed ratio temporis obstat; nā Gundackarus diem supremum obiit anno Christi M. L X X V. quo anno B. Stilla fortè nondum nata, certè necdum nota erat. Alius ergo huius altaris conditor quærendus erit. Nec plura dicenda suppetunt de B. Stilla.

Cui iungenda videtur matrona in Rebdorffensi Monasterio tumulata nomine *Agnes Ayslingerina*, cui mirifica visa cœlitus oblata, & arcana non pauca diuinitus patefacta sunt, prout qui volet, legere poterit, in *Orationali F. Hieronymi de Villa vitis Ordinis sancti Augustini Hagenouia* olim excuso. Excessit ex rebus humanis anno Saluatoris M. D. I V. Hastenus de Diuis Eystettensibus collectanea; ita nomino, nam quæ hoc secundo libro attulimus, ea pleraque ex variis monumentis collecta & decerpta sunt

Finis libri Secundi.

Dd 2

HISTO.

Caput XI.

...volutum simile ...
...& hodie ...
...Vidi & legi ...
...manibus ...
...Sicque ...
...virescit ...
...Comitum ...
...gentium ...
...militum ...
...Athenis ...
...Guberna ...
...Christi ...
...nona ...
...dies ...

...videtur ...
...Mons ...
...virescit ...
...propt ...
...Hic ...
...Hic ...
...hoc ...
...ex ...
...de ...

Handwritten notes:
... XI
... D d
... HISTOR